

Mama Tenga af Katrin Rohde

- *en anmeldelse af "Mama Tenga, mit afrikanske liv" af Katrin Rohde*
- *oversat af Annette Rasmussen og Helle Cohrt med Thyge Christensen som konsulent*
- *anmeldt af Anja og Jeppe Lau Roelsgaard, som har besøgt Burkina Faso og bl.a. Katrin Rohde i forbindelse med adoptionen af sønnen Laust Brice, jf. side 16*
- *239 sider – 200 kr. + evt. forsendelse*
- *Aftaler om køb af bogen kan træffes med Torben Würtz på tlf. 89 36 01 10 eller på mail: torben.wurtz@aarch.dk*

I forbindelse med processen i vores adoptionssag blev vi bekendt med bogen **Mama Tenga** af Katrin Rohde om AMPO-projektets start og baggrunden for det. Vi har læst bogen med den hensigt at få en forståelse for de sociale forhold i Burkina Faso, samt lære landets DNA og sjæl at kende.

Sammen med de informationer, vi har fået fra forfatteren Thyge Christensen og Jørgen Olsen (*GtU*), har bogen forberedt os på mødet med landet og dets befolkning, ikke mindst vores søn og hans plejefamilie. I denne forbindelse skal også nævnes den daværende landerådgiver for Burkina Faso hos det tidligere AC Børnehjælp, nu Danish International Adoption, Jette Würtz; hun forstod på glimrende vis at formidle landet og dens befolkning.

Bogen Mama Tenga er en fantastisk velskrevet og veldisponeret bog, som både beskriver et fantastisk land, et fantastisk folk, et fantastisk menneske og ikke mindst et fantastisk projekt, som er i stadig udvikling, mere om dette senere.

Bogen tager os med på Katrin Rohdes rejse fra den hårdt arbejdende erhvervsdrivende i Nordtyskland til ikke den ikke mindre hårdt arbejdende Mama Tenga i Burkina Faso. Den beskriver hendes tanker og handlinger under rejsen, som er lang (*både i afstande og mentalt*),

og som Gud guidede hende igennem (hendes egne ord).

Den første del af bogen beskriver netop oplevelser og tanker, som gør at Katrin Rohde ender som Mama Tenga.

Den øvrige del af bogen handler om etableringen af projektet og ikke mindst udviklingen i det, man hæfter sig særligt ved i det bureaukratiske system, både i ministerierne og kommunens kontorer, hvor det at håndbære en sag ikke er et metafor, men en mands job.

Når så godkendelser, tilladelser og finansiering endelig er i hus, begynder det hårde arbejde med projektering og udførelse af byggeriet. Også her er der faldgrupper, hvor vestlig godhed for de fattige håndværkere kan ende med manglende respekt og et sjusket og dyrt stykke arbejde i langsomt tempo.

Desuden beskriver hun problemstillingerne i det pædagogiske arbejde med børnene, som har levet et hårdt liv på gaden, og måske allerede inden de kommer på AMPO har stiftet bekendtskab med euforiserende stoffer eller andet misbrug, kriminalitet, prostitution osv. Og her kan den hurtige rus, og dens kortsigtede glæde, stadig friste.

I bogen beskriver hun ligeledes børnenes hverdag og fest en sodavand til deling kunne være en fest ... det kan vi måske lære meget af. I øvrigt hæfter man sig under læsningen ved, hvordan burkinerne trods mange forskellige religioner lever i fredsommelighed, det kunne man lære noget af mange steder i verden. Vi hørte under vores rejse om familier, hvor nogle familiemedlemmer var muslimer og andre var kristne.

Under vores rejse til Burkina Faso for at hente vores søn, mødte vi tilfældigt Katrin Rohde på det lokale pizzeria sammen med vores kontaktperson.

Køkkenpersonale hos AMPO – drengene lavede ikke selv mad

(foto: Jeppe Lau Roelsgaard)

Vi blev her inviteret til at besøge AMPO og Katrin Rohde. Under dette besøg blev vi vist rundt i drengenaftdelingen, og fik fortalt om dagligdagen for børn og de unge mennesker, som levede på AMPO.

Ud over drengenaftdelingen er der en tilsvarende pigeaftdeling og et hjem for gravide piger, som har brug for et sted, hvor de kunne føde barnet, og herefter få støtte og vejledning, så de fremadrettet kunne klare sig selv. Børnene kan bo på AMPO, til de bliver 18 år, så flytter de fra dreng- eller pigeaftdelingen. De er dog stadig tilknyttet, indtil de kan klare sig selv.

Vi så et projekt, som efter tyve år er i stadig udvikling med mange nye ting på vej, bl.a. et spisested for vesterlændinge samt butikker, hvor de nydannede håndværkere, som havde været børn på AMPO, kunne sælge deres produkter. Særligt bemærkede vi de veldisponerede bygninger, som var opført med tanke for beskyttelse for solen og de kraftige mængder nedbør i regntiden, bl.a. var de opført med

udhæng. Bygningerne var rummelige og indretningen praktisk.

Vi mødte på dette besøg en fantastisk kvinde, som så det gode og det fantastiske i ethvert barn, ingen bedre end andre.... og et fantastisk personale. Vi havde endvidere fornøjelsen af at hilse på et ungt tysk par, som arbejdede som frivillige på AMPO, de ville selv adoptere et barn fra Burkina Faso senere. Vi gik fra AMPO med en fantastisk fornemmelse i maven. Var der bare flere af ildsjæle af Katrin Rohdes kaliber ...

- Der er i 2010 oprettet en dansk støtteforening til AMPO www.ampodanmark.dk

- AMPO er en forkortelse for det franske: Association "Managré Nooma" pour la Protection des Orphelins, som på dansk vil være: Organisationen "Det gode går aldrig tabt" til beskyttelse af forældreløse børn.

- Bogen er tidligere anmeldt af Karl Aage Jørgensen <http://gtu.dk/PK122-10-11.pdf>

Katrin Rohde (se side 14 og 15) sammen med den lykkelige familie Anja og Jeppe Lau Roelsgaard, Anjas far Laust og den toårige Laust Brice, som Anja og Jeppe har adopteret.

Billedet er taget af Danish International Adoptions burkinske kontaktpersons søn.